

عنوان مقاله:

رویکرد مفسران به مواجهه سیاق با روایت در دلالت‌یابی آیات حوزه زنان (مطالعه موردی سوره نسا)

محل انتشار:

فصلنامه علوم حدیث، دوره 25، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

زهرا شریعت ناصری - دانشجوی دکتری مدرسی معارف (قرآن و منابع اسلامی) دانش

علی صفری - استادیار دانشگاه قرآن و حدیث

محمدعلی مهدوی راد - دانشیار دانشگاه تهران (پردیس فارابی)

خلاصه مقاله:

ملاک‌هایی که مفسران برای دلالت‌یابی آیات بر می‌گزینند در هر دوره متفاوت بوده است. در برخی از ادوار تاریخ تفسیر، روایت، تنها ملاک یا مهم‌ترین ملاک مقبول بوده و در برخی از دوره‌ها بافت کلام، بر روایت ترجیح یافته است. گاه نیز مفسران بین این دو قرینه، تعامل ایجاد کرده‌اند. مفسران بر اساس نوع ملاکی که پذیرفته‌اند، درباره آیات حوزه زنان در سوره نساء به نتایج معناداری دست یافته‌اند. مقاله حاضر به روش توصیف و تحلیل محتوای تفاسیر، این تعامل را پی‌گیری نموده است. نتیجه این بررسی نشان داده است که مفسران دوره معاصر در تعامل سیاق با روایت در اکثر موارد، سیاق را بر روایت ترجیح داده‌اند. در دلالت‌یابی آیات حوزه زنان در سوره نساء به طور کلی دو نوع تعامل مشاهده می‌شود: 1. تعامل مجموعی (عام)، 2. تعامل جزئی (خاص) و تعامل جزئی از بسامد بالاتری برخوردار بوده است.

کلمات کلیدی:

سیاق، روایت تفسیری، آیات زنان، سوره نساء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1168194>

